

ת"פ 24737/03/11 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום ברחובות

19 אוקטובר 2014

ת"פ 24737-03-11 מדינת ישראל נ' א.

בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רויטל פורטנוי

הנאשם בעצמו וב"כ - עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו בהתאם להסדר טיעון שלפיו צורפו התיקים, כדלקמן:
- כתב אישום מתוקן בת"פ 24737-03-11 - בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן - "חוק העונשין"). לפי המיוחס, ביום 14.8.10, בבית המשפחה, תקף הנאשם את בתו, נ, בכך שהשליך לעברה נעל שלא פגעה בה ולאחר מכן סטר לה בפניה.
- כתב אישום מתוקן בת"פ 38289-05-12 - בשני אישומים בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של ניסיון תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
האישום הראשון מייחס לנאשם, כי ביום 1.4.12, איים הנאשם על אשתו, באומרו לה "אני מבטיח לך שאם עוד פעם אחת נ מקללת את אמא שלי, אני בא ודוקר אותך בכל הגוף, אני אשלח אותך ל...." (הכוונה לבית העלמין במושב ...).
האישום השני מייחס לנאשם, כי ביום 31.3.12, שב מבית הכנסת ניגש אל אשתו וקילל אותה באומרו לה: "יזונה לך, עם מי שאת הולכת אתו, כולם כבר עברו עליך". בנוותיו של הנאשם ואשתו ביקשו כי יחדל לדבר כך ובתגובה לכך, הנאשם איים עליהן באומרו להן "יזונה לך, תלכו לחדר שלכן אם לא אני אשלח אתכן ל....". בהמשך לאמור, ביקשה אשתו שלא ידבר כך לבנות, ובתגובה ניסה הנאשם לדחוף אותה.
- וכתב אישום מתוקן בת"פ 140-12 - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. לפי המיוחס, ביום 27.9.2012, בעת דיון בבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון בפני כבוד השופט נחשון פישר, איים הנאשם על אשתו בכך שיפגע בה באומרו: "אחר כך אתם מתפללים שבעלים הורגים את הנשים שלהם".

עמוד 1

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן ליווה את הנאשם במסגרת ההליכים הנזכרים, במשך למעלה משנה, והגיש לבית המשפט מספר תסקירים, ובין היתר מיום 30.6.2013, מיום 25.8.2013, מיום 29.10.2013, מיום 19.11.2013, מיום 3.12.2013, מיום 30.3.2014, מיום 3.7.2014 ומיום 17.9.2014.
4. במסגרת התסקירים תיאר שירות המבחן, בתמצית, את הנאשם כבעל קווים תוקפניים, אישיות נוקשה, ותלותית, וכמי שמתקשה בוויסות עצמי, נוטה להתפרצויות זעם ולהשלכת קשיו על הסביבה. עוד העריך שירות המבחן, כי רמת הסיכון לחזרה של הנאשם לביצוע עבירות דומות לא תפחת בהיעדר טיפול. בהמשך לכך, המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית "בית נועם". תחילה, לא הביע הנאשם רצון להשתלב בטיפול, אולם, לאחר זמן מה, חזר בו. בהמשך לכך אכן שולב בטיפול בבית נועם. עם זאת, לאחר שלושה שבועות בבית נועם, החל לסבול מזיהום בכף הרגל והציג אישורי מחלה, שלפיהם אינו יכול לשוב לתעסוקה ולבית נועם. בעקבות זאת, הפסיק את הטיפול ולא שב אליו.
5. בתסקירו האחרון מיום 17.9.14, ציין שירות המבחן כי הנאשם הורחק מאשתו ומבנותיו למשך תקופה ממושכת, השכיל לשמור על תנאי ההרחקה ולא נפתחו לו תיקים נוספים. שירות המבחן התרשם כי אשתו של הנאשם מפגינה אמביוולנטיות לגבי רצונה לקיים עמו קשר, ומוכנה להעניק לו הזדמנות נוספת. תיק הגירושין עודנו תלוי ועומד.
6. שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל מחשש שמאסר ידרדר את מצבו הרגשי והפיסי של הנאשם וכי ייחשף לנורמות עברייניות הזרות לו. עם זאת, שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון של הנאשם לא פחתה ומאחר שייתכן וישוב לחיים משותפים עם אשתו ובנותיו יש מקום לחזק מסר הרתעתי מולו כגבול ברור למניעת הישנות התנהגות פוגענית ואללימה, להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר על תנאי.

ראיות לעונש

7. ההגנה הגישה מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם. לפי המסמכים, בתמצית, הנאשם סובל מכאבים חזקים ברגליים עקב היפרקרטוזיס קשה וחשד לדורבנים.
8. מטעם הנאשם העידו לעניין העונש, אשתו ובתו, אורלי. לדבריהן, סלחו לנאשם על מעשיו ואמירותיו, והוא אינו אדם אלים או רע, אלא שחטא בפליטות פה ללא כוונה לפגוע בהן. לאור האמור, ובהתחשב במצבו הרפואי, ביקשו שלא לפגוע בפרנסתו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

9. בטיעונו לעונש הדגיש בא כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הפגיעה בערכים החברתיים שנועדו להגן על שלמות גופו של אדם, בטחונו האישי ושלוות נפשו. עוד הדגיש בא כוח התביעה, כי לפי פסיקת בית המשפט העליון יש לנקוט בענישה מחמירה בעבירות של אלימות במשפחה.
10. בטיעונו לעונש, טען בא כוח התביעה כי מתחם העונש ההולם, הינו כדלקמן: **בת"פ 11-03-24737** - בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, קנס ופיצוי; **בת"פ 12-05-38289**, ביחס לכל אחד מהאישומים - בין מאסר למספר חודשים לבין מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; **בת"פ 12-140** - בין מאסר לתקופה של 6 חודשים לבין מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

11. בא כוח התביעה ציין את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה: המדובר בנאשם אשר רכש השכלה, הקים משפחה, עובד במקום עבודה מכובד ומסודר. אולם, ניכר שכאשר האיזון בסביבתו מופר הוא נוטה להילחץ ולפגוע בבני משפחתו; לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לחזור בו מהתנהגותו הרעה, אולם הוא לא השכיל לקחת אחריות על מעשיו באופן מלא; הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, לא מדובר באירוע חד פעמי אלא בעבירות שנמשכו לאורך זמן; מצבו הרפואי של הנאשם אמנם יכול לשמש לזכותו בתוך מתחם העונש ההולם, אולם אין לו השלכה על קביעת המתחם; שיקול השיקום של הנאשם אינו רלוונטי לענייננו, כאשר אין המלצה טיפולית של שירות המבחן.
12. לאור האמור, טען בא כוח התביעה כי יש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי והתחייבות וזאת כעונש כולל בגין שלושת התיקים. התביעה נמנעה מעתירה לפיצויים לאור עמדת אשתו של הנאשם.
13. בא כוח הנאשם טען, כי היתה הפוגה לא קטנה בין העבירות השונות ומכל מקום עניינם של האישומים באלימות ברף נמוך. **בת"פ 24737-03-11** הנעל שאותה זרק הנאשם לא פגעה בבתו וגם הסטירה שנתן לה היא ברף הנמוך; **בת"פ 38289-05-12** ניסיון התקיפה עניינו ניסיון לדחוף גרידא. המדובר באלימות מינורית, ולא נגרמה חבלה כלשהי; **בת"פ 140-12** הנאשם אמר את הדברים בעידנא דריתחא, כאשר ניתן לראות בהם הבעת דעה או ביקורת על החלטת בית המשפט. מדובר ברף נמוך של דברי איומים, והנאשם התנצל מיד לאחר שאמרם והסביר כי התבטא מתוך תסכול, כאב ומצוקה על כך שעליו לעזוב את הבית.
14. בא כוח הנאשם הדגיש, כי שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך תקופה ארוכה, ומכאן שיש ליתן משקל של ממש להמלצתו להסתפק במאסר על תנאי.
15. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם בן 62, ללא עבר פלילי; הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו; הנאשם עובד בתעשייה האווירית מזה עשרות שנים וכיום הוא בחופשת מחלה לאור מצבו הרפואי; הנאשם שהה במשך חודש ב"בית נועם" אך מפאת מצבו הרפואי נאלץ לעזוב את המקום; בשל מצבו הרפואי, הרשעת הנאשם תפגע בו במיוחד, משום שלא יזכה לזכויות סוציאליות ומשכורת; הנאשם היה נתון במעצר משך כחודש, עד ששוחרר למעצר בית.
16. בא כוח הנאשם ציין, כי אין באפשרותו של הנאשם לבצע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן עם שירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה

17. אפתח את הדיון בבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו.

18. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן - "**הלכת כתב**"), הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. באותה פרשה נפסק, שיש להימנע מהרשעה רק במקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקה שלא להטביע בנאשם אות קלון של פלילויות (ראו, גם: ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ

19. לפי מדיניות הענישה הנוהגת, עבירות אלימות אינן מתאימות, ככלל, להימנעות מהרשעה, אלא במקרים חריגים ביותר.

20. באיזון בין השיקולים, מצאתי כי נסיבות העניין אינן מצדיקות להימנע מהרשעה. הנאשם הורשע בעבירות אלימות במשפחה, הן כנגד בתו והן כנגד אשתו, הכוללות איומים, תקיפה וניסיון תקיפה; אין המדובר במעידה חד פעמית אלא במספר עבירות לאורך זמן; שירות המבחן אשר ליווה את הנאשם במשך למעלה משנה, לא התרשם כי חלה תפנית באישיותו ונוקשותו וכי רמת הסיכון ממנו פחתה; הליך שיקומי נפסק בשל מצבו הרפואי של הנאשם אשר אינו עתיד להשתפר בקרוב; לאור האמור לעיל מצאתי כי אין המדובר במקרה הנופל לגדר החריגים שנקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה.

21. בנסיבות אלו, ולאור הערכת שירות המבחן בתסקירו האחרון, כי יש צורך במסר הרתעתי, לא מצאתי טעם בבקשת בא כוח הנאשם לקבלת תסקיר משלים לעניין אי הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

22. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).

23. הנאשם הורשע בשלושה תיקים, שאחד מהם כולל שני אישומים, ובסך הכל מדובר בארבעה אירועים נפרדים שפרקי זמן ארוכים מפרידים ביניהם. מכאן כי יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כהוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין, וזאת על אף שהאירועים מהווים למעשה חלק ממערכת יחסים בין בני המשפחה.

24. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפש וביטחון של נשים במערכת היחסים שבתוך המשפחה. אלימות של בעל כלפי אשתו או אב כלפי בתו היא חמורה במיוחד, כאשר מדובר בחלק מיחסים פטריארכליים המקבעים את השליטה של הגברים כלפי נשות המשפחה.

25. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."

26. אינני מקבלת את טענת בא כוח הנאשם כי מדובר בפגיעה ברף מינורי. הגם שמעשי התקיפה וניסיון התקיפה אינם מהרף הגבוה, הרי שמהאיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת ובנותיה, כי ישלח אותן לבית העלמין, משתמע כי יהרוג אותן. המדובר באיום ממשי ברף הגבוה, אשר יש בו כדי לכלל הפחות להפחידן. יתר על כן, האיום שהשמיע במהלך דיון בבית המשפט מלמד כי אינו חושש ממורא הדין. לאור האמור, ובהתחשב בכך שמדובר בארבעה אישומים מצטברים, יש לבחון את הפגיעה שנגרמה לאשתו ולבתו

לאורך זמן, וכל מעשה אינו עומד כשלעצמו באופן מבודד וללא הקשר.

27. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים שהוטלו בנסיבות דומות. כך למשל:

א. בת"פ (נצרת) 1099/06 **מדינת ישראל נגד עומרי** - הנאשם הורשע בארבעה אישומים של תקיפה סתם, בשני אישומים של איומים ובאישום אחד של תקיפה הגורמת חבלה. על הנאשם הוטל עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בעבודות שירות.

ב. בת"פ (רמלה) 1413-11-09 **מדינת ישראל נ' סבג** - הנאשם הורשע בשני אישומים בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי לצד עבודות שירות לתועלת הציבור.

ג. בת"פ (תל-אביב-יפו) 39061-10-10 **מדינת ישראל נגד לוי** (22.6.11) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה, תקיפה ואיומים. על הנאשם הוטל מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ד. ת"פ (ראשל"צ) 18261-12-10 **מדינת ישראל נ' מיצקו** (18.10.12) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת-זוג בכך שתפש את ידיה בחוזקה ואיים לרצוח אותה. בית המשפט הטיל מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

ה. בת"פ (רמלה) 3330-04-11 **מדינת ישראל נ' אל צראיעה** (10.8.11) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם ובעבירה של איומים. על הנאשם הוטל עונש של מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים.

ו. בת"פ (רמלה) 28150-05-11 **מדינת ישראל נ' אלמגור** (28.1.13) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם ובעבירה של איומים. על הנאשם הוטל עונש של מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, שירוצה בעבודות שירות.

28. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): מעובדות המקרה עולה כי לעבירות לא קדם תכנון מוקדם ודברי האיומים נאמרו תוך כדי יוכוח; מעשי התקיפה ונסיון התקיפה לא גרמו נזק פיסי והם אינם ברף אלימות גבוהה; עם זאת, האיומים הם ברף הגבוה והיה בהם כדי לפגוע בשלוות נפשן ובתחושת הביטחון של בנות המשפחה; אין מדובר במקרה חד פעמי אלא במספר עבירות ולמשך תקופה; המעשים הלכו והפכו חמורים יותר עם הזמן; הנאשם ביצע את העבירות הן כנגד אשתו והן כנגד בתו.

29. לאור האמור, אני קובעת כי **בת"פ 24737-03-11** נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות; **בת"פ 38289-05-12**, ביחס לכל אחד מהאישומים, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה של 10 חודשים; **בת"פ 140-12** נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

30. לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): אין ספק, כי מאסר יפגע בנאשם באופן מיוחד, הן בשל גילו והן בשל מצבו הרפואי. עם זאת, לא הונחה לפניי תשתית כלשהי כי מאסר בפועל דווקא - להבדיל מענישה אחרת - יוביל לפיטוריו; הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה וצער על מעשיו, ואת רצונו העז לשוב לחיק משפחתו; אשתו ובתו של הנאשם מסרו כי סלחו לו וביקשו להקל בעונשו על מנת שפרנסתו לא תיפגע; לכך יש להוסיף את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות.

31. הגם שקבעתי מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, נראה כי ראוי להטיל עונש כולל לאירועים כולם וזאת כיוון שמכלול האישומים מהווים חלק ממסכת יחסים אחת (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין). עם זאת,

בגזירת העונש, על בית המשפט להתחשב, בין היתר במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, ועליו לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש (סעיף 40ג).

32. הגם שהנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות נוטות לכיוון של הקלה יחסית בתוך המתחם, הרי שעונש של מאסר על תנאי אינו הולם את מספר העבירות, תדירותן, והזיקה ביניהן. משמע, כי גם אם המתחם ביחס לכל אחת מהעבירות, כולל בחלקו התחתון מאסר על תנאי, כאשר מצרפים את כל העבירות יחדיו, שוב אין מאסר על תנאי עונש הולם.

33. כאן יש להדגיש, כי לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל מחשש שמאסר ידרדר את מצבו הרגשי והפיסי של הנאשם. אולם, הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי שעליו המליץ שירות המבחן. לפי הערכת שירות המבחן, רמת הסיכון לחזרה של הנאשם לביצוע עבירות דומות לא תפחת בהיעדר טיפול. גם אם הנאשם עזב את "בית נועם" בשל מצבו הרפואי, לא התרשמתי כי עשה מאמץ של ממש להמשיך בטיפול כלשהו. בסופו של דבר, הסיכון הנשקף ממנו נותר על כנו, ובייחוד כאשר תיק הגירושין עודנו תלוי ועומד והנאשם מביע רצון לשוב לחיק משפחתו. בנסיבות אלו, איני מוצאת כי יש להעדיף את טובת הנאשם ולהימנע מהטלת מאסר בפועל.

34. עם זאת, מאחר והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נוטות לכיוון המקל, מצאתי כי עונש מאסר קצר, באופן יחסי, הוא העונש ההולם.

סוף דבר

35. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 27.9.12 ועד יום 29.10.12.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים במשך 3 שנים מיום שחרורו;

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪, להימנע מלעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ה, 19/10/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 6

לבקשת ב"כ הנאשם ובהינתן כי מדובר בתקופת מאסר קצרה באופן יחסי ובהעדר התנגדות, יעוכב עונש המאסר, למשך 45 ימים ואם יוגש ערעור, עד לתום הדיון בערעור.
לא יוגש ערעור בתוך 45 ימים, הנאשם יתייצב ביום 1/12/14 לריצוי מאסרו, בבית המאסר בהדרים.
הערבויות וההפקדות שהופקדו בתיק מ"ת 141/12, תעמודנה בעינן, למשך תקופת הדיון בערעור.
בנוסף, נאסר על הנאשם לצאת מן הארץ וזאת עד לתום הדיון בערעור.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ה, 19/10/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת